

På universiteterne er der et boom af ansøgninger om at komme til udlandet for at studere. Universitetets internationale kontor fortæller om en konstant stigning, og mange unge vælger endda at tage af sted uden andet end deres SU. Så lysten og viljen til at komme til udlandet og tilegne sig international viden, erfaring og kompetence stortrives efter min mening hos de unge. Men de kunne selvfølgelig godt motiveres yderligere, nemlig ved at vi sørger for, at det ikke er unødigt svært at internationalisere sig.

I rektorkollegiets internationale udvalg arbejdes der for øjeblikket med en rapport om internationaliseringsstrategier. Man vil bl.a. søge at øge samarbejdet mellem institutionerne, og uddannelserne skal gøres internationalt sammenlignelige, så det bliver lettere at internationalisere sin uddannelse ved f.eks. at tage dele af den i udlandet, uden at det af den grund sinker uddannelsesforløbet. Samtidig skal eksamensbeviserne blive så sammenlignelige, at arbejdsgiverne rundt om i verden ved, hvilke uddannelser der tales om, ligegyldigt om en jobansøger kommer med en uddannelse fra Danmark, Holland eller USA.

Internationaliseringen bliver imidlertid først optimal, hvis vi opnår at integrere den i hele vores uddannelsessystem. Det er ikke nogen kunst at lave mere eller mindre tilfældige udlandsophold, men det er en kunst og en opgave at få det internationale til at fylde så meget, at skolen ville være totalt anderledes, hvis det internationale forsvandt.

Et godt eksempel på en uddannelsesinstitution, som har formået at inddrage den internationale dimension på eksemplarisk vis, er Kolding Købmandsskole. Som et fast led i deres 2-årige uddannelse til akademiøkonom sendes eleverne i en periode til udlandet. I øjeblikket er således 80 unge fra Kolding Købmandsskole placeret over hele verden. Først tilegner eleverne sig en del af deres teoretiske viden på skolen i Kolding, herefter sendes de til udlandet primært for at få praktisk erfaring og for at lære det udenlandske erhvervsliv at kende. Men ikke nok med det. I Kolding har man endvidere gjort akademiøkonomuddannelsen til en åben uddannelse i England. Uddannelsen har været igennem en længere godkendelsesprocedure, der har bevirket, at når eleverne forlader Kolding Købmandsskole, så står de med et dobbelt eksamensbevis, dels som akademiøkonom, dels med et uddannelsesbevis fra skolen i England.

Et andet glimrende internationaliserings-eksempel finder vi på Kaospiloternes projektlederuddannelse i Århus. Skolen optager studerende fra hele Norden og arbejder på at lægge det andet år af uddannelsens 3 år i San Francisco. Det er så sandelig en internationalt orienteret uddannelse. Og det er bare to eksempler – der er mange flere fra det danske uddannelsessystem.

Et af de områder, hvor jeg tror der er brug for en særlig indsats i de kommende år, er på voksenuddannelsesområdet. De unge har lysten og gejsten til at komme til udlandet for at uddanne sig, men blandt mange voksne er der stadig en angst for det med det fremmede. Og derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi bruger orlovsordningerne, at vi bruger voksenuddannelsesstøtten til at sikre, at stadig flere voksne også får den internationale dimension med i deres liv.

Jeg tror også, at mange inden for erhvervslivet med tiden vil erkende, at det også kan være en god idé at være med til at finansiere den form for uddannelser for at sikre, at man har nogle medarbejdere, der er up to date.

Flere har fremhævet, at samtidig med fokuseringen på den internationale dimension må det danske særpræg ikke glemmes. Det er vi i Det Radikale Venstre naturligvis fuldstændig enige i. Det danske særpræg er og bliver vigtigt, men netop kombineret med den internationale dimension kan det danske komme til at stå endnu stærkere. Det er ofte først i sammenligningen, at man bliver opmærksom på sine egne særpræg, såvel de positive som de negative.

Derfor synes jeg også, at der er al mulig grund til at fremhæve vor daglige mulighed for sammenligning med andre kulturer. Jeg tror, at de stadig flere fremmede, som kommer til Danmark, giver danskerne en fantastisk mulighed for at udvikle en mere internationalt orienteret identitet. En af barriererne for at begå sig i en international sammenhæng er ofte angsten for at møde noget, som ikke ligner én selv. Men netop ved at vore børn eksempelvis i folkeskolen møder elever fra mange forskellige kulturer, lærer de det fremmede at kende. De får nye identifikationsfigurer og dermed også udvidede muligheder for at udvikle sig til kosmopolitter.

Alt i alt: Udviklingen er godt i gang, og det er vigtigt at hjælpe den med at fortsætte, også efter endt formel uddannelse. Der påhviler virksomheder og offentlige institutioner et stort ansvar for at sørge for, at deres medarbejdere fortløbende får internationale erfaringer. Det er